

[Udenrigsministeren.]

ikke — efter bedste menneskelige skøn — både reelt og formelt opfylder betingelserne derfor.

Lad mig tilføje, at selv de bedst udtænkte sikkerhedssystemer til syvende og sidst bygger på mennesker. Her er det afgørende punkt, hvor enhver, der har en overordnet stilling, gennem sine vurderinger fra dag til dag har et ansvar, et ansvar, der naturligvis politisk samles hos ministeren.

Jeg skal til slut gøre nogle bemærkninger om dansk udenrigstjenestes fremtid.

Her som på andre felter medfører den moderne udvikling forandringer. Efter min opfattelse vil forandringerne bl. a. bestå i, at de erhvervsbetonede opgaver i voksende grad kræver opmærksomhed. Jeg har allerede i indledningen til denne redegørelse omtalt, hvorledes dette vil nødvendiggøre, at flere specialkyndige, praktisk uddannede medarbejdere udsendes, samt at sprog, man ikke tidligere har lagt vægt på, nu må figurere på listen over ønskelige kvalifikationer. Samtidig vil det være ønskeligt at have danske repræsentationer på flere og flere steder. Vor samhandel med oversøiske lande er i efterkrigsårene vokset stærkere end med nogen del af Europa, og disse nyeroobrede interesser på fjerne markeder må varetages. Samtidig oprettes nye suveræne stater med eksplosiv hast, og spørgsmålet om dansk repræsentation melder sig før eller siden.

Det er umiddelbart indlysende, at der er grænser for, hvor langt et land af Danmarks størrelse kan udbygge sin udenrigstjeneste. Men såvel på de oversøiske pladser som inden for de to europæiske markedsgrupperinger foregår der i disse måneder og i de nærmeste år et kapløb mellem landene om at placere sig, og jeg tror, vort erhvervsliv vil kræve af os, at vi er med i dette kapløb. Planlægningen af, hvorledes disse opgaver skal løses dels på kort, dels på lang sigt, foregår i øjeblikket i udenrigskommissionen. Senere vil problemerne blive forelagt det høje ting og de bevillende myndigheder. Jeg tror, man må være klar over, at de krav, udviklingen vil stille til udenrigstjenesten, på mange punkter vil medføre ændringer i udenrigstjenestens struktur og arbejdsmetode, og da vi er en lille

nation med en meget stor udenrigshandel, vil kravene, der stilles til os, måske blive større end i andre lande.

Jo mere klart det bliver, at udvidelser og større udgifter på nogle områder er nødvendige, des vigtigere er det, at man er sparsommelig for at begrænse merudgifterne mest muligt. Her vil jeg gerne tilsige regeringens vilje til positiv medvirken. Lad mig nævne — uden at ville tage udenrigskommissionens resultater på forskud — at vi som et led i kommissionens arbejde stikprøvevis har foretaget rationaliseringsundersøgelser. Sådanne undersøgelser har ikke givet revolutionerende resultater, men dog ført til praktiske reformer af besparende karakter. Der er grund til at gå videre hermed.

Lad mig videre sige, at det tidspunkt nærmer sig, hvor vi i Paris kan spare den ene af de tre ambassadører. Dette kan gøres, fordi de syv ikke fik sæde for sit sekretariat i Paris, og fordi OEECs fremtidige betydning i en periode vil være uklar. Den endelige ordning i Paris er endnu ikke fastlagt, men at en ambassadør kan spares, anser jeg for givet.

For Londons vedkommende har kommissionen drøftet en forenkling sådan, at generalkonsulatet nedlægges og dets funktioner henføres under ambassaden.

Nedlæggelse af ambassaderne i Oslo og Stockholm og desuden i Helsingfors og Reykjavik har været nævnt. Personlig vil jeg tro, at varetagelsen af de mangesidede danske interesser og af de fælles nordiske interesser også fremover vil kræve en repræsentation med en chef på stedet. Det bør dog tilføjes, at sagen er rejst i kommissionen og behandles dér, og at muligheden for besparelser indgår i overvejelserne.

Lad mig til slut gentage, at den danske udenrigstjeneste, stillet over for de nye opgaver, udviklingen medfører, er rede til i nært samarbejde med erhvervene at gøre sin bedste indsats.

Den næste sag på dagsordenen var:

Valg af 17 medlemmer til et udvalg angående forslag til folketingsbeslutning om indkomst-, formue- og ejendomsskat til staten [af Poul Møller og Foged m. fl.].